

איה
// יצחק ברוכי

הנְשִׁימָה נְעַתְקַת
מִכָּל בְּדֵל שְׁמוּעָה,
הנְשִׁמָה נְשַׁרְפֵת
מִכָּל מַחֲשָׁבָה.

אֵת אַחֵי
אֲנֹכִי מִבְּקֶשׁ,
הַגִּידָה נָא לִי אֵיפֹה
אֵיךְ
הֵיכָן –

חֲמוּשָׁה חֲדָשִׁים
נְטוּשִׁים, נְדָחִים,
רְחוּקִים –
אַחִיּוֹת וְאַחִים.

בְּסֶטֶר מִדְּרָגָה,
בְּנִקְיֵי סְלַע,
מִתַּחַת לְחֹלּוֹת,
מְחַפִּים
אַחִיּוֹת וְאַחִים.

הֵלֵב שָׁבוּר, רְצוּיָן,
שׁוֹרֵף מִנְעֻגָנוּעַ,
מְנַסֵּה לְפַעַם
בְּמִקְצֵבֵי חֲטוּפִים.